

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 8. Petrus Imp. a Theodoro Comneno captus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

§. VIII.

Sæcul.XIII.
A.C.1217.

Petrus Imperator a Theodoro Comneno captus.

Petrus de Cortenaco, Comes Antisiodorensis, Imperator Constantinopolitanus electus, mense Aprili, anno millesimo ducentesimo decimo septimo, cum Comitissa Jolanda conjugæ suæ Romam venit, ut a Papa coronaretur. Is maximo quidem honore exceptus est; sed Papa ad coronam ei imponendam ægre adduci potuit, quod timeret, ne Imperatores Constantinopolitani ex hac coronatione aliquam sibi jurisdictionem in Urbem Romam eruere tentarent, & Patriarcha Constantinopolitanus quereretur, jus suum a Romano Pontifice usurpari. Sed id tamen summis precibus Comitissæ dedit, ac multo facilius etiam, postquam monuerunt amici, si hoc beneficium denegaret, non Imperatori modo, sed toti Imperio Constantinopolitano multum Dignitatis detractum iri. Ut vero omnibus constaret, quod Petrum, Imperatorem quidem, at non Romanorum, coronaret, hunc Ritus Romanorum non in Basilica S. Petri, sed extra urbem in Ecclesia S. Laurentii peregit.

Istud actum Dominica secunda post Pascha, die nona Aprilis, anno millesimo ducent-

*Chron. foss.
nov. Ric. 5.
Germ. Chron.
Antis.*

*1. ep. 525. ap.
Kainal. n. 6.*

Sæcul. XIII.
A.C. 1217.

ducentesimo decimo septimo, atque vix elapso exinde triduo, datis ad Gervasium Patriarcham Constantinopolitanum literis, Papa facti sui rationem exposuit, professus, se illius Ecclesiæ nullatenus nocere voluisse (*).

ep. 418. 419.

Petro Imperatori proficiscenti socium cum potestate Legati dedit Papa Joannem Columnium, Presbyterum Cardinalem titulo S. Praxedis, cui amplissima contulit mandata; detrectantes Censuris Ecclesiasticis ad agnoscendum electum Imperatorem, eique obediendum compelleret. Accusationem contra Episcopos allatam admitteret, & contra eos ipsam sententiam depositionis pronunciare posset. Episcopos resignantes reciperet, de postulatione Episcoporum judicaret, ab una Sede ad aliam transferret, excommunicatos absolveret, & Interdicti Censuras tolleret. Præterea

(*) Ex his confirmatur, Romanis Imperatoribus Occidentis ex coronatione, a Summis Pontificibus peracta, jus aliquod in Urbem Romanam & totum Romanum Imperium fluxisse. Quid enim aliud timebat Honorius Papa, nisi ne Petrus ex coronatione Romana, si aliquando favente fortuna viribus valuisset, in Urbem & forte etiam in ipsum Pontificem, potestatem, quam veterum Imperatorum non nulli usurpabant, sibi vindicare moliretur?

terea Papa datis ad Præsules Latinos, O-Sæcul. XIII.
 ptimates Imperii Constantinopolitani, A.C. 1217.
 & Venetos literis, Legatum suum com-
 mendavit.

Petrus Imperator cum Sacræ Sedis
 Legato naves Brundusii conscendit, con-
 ductas a Venetis, quibus promiserat, in
 Epiro junctis viribus Dyrachium obli-
 dere, eam urbem enim Theodorus Co-
 mnenus in suam redegerat potestatem.
 Theodoro Principe, qui Michaeli fratri
 suo successerat, hostium Latinis infen-
 sorum in Romania nullus potentior, nul-
 lus ferocior fuit. Itaque Petrus Impe-
 rator spe ductus Dyrachium expugnan-
 di profectionem exorsus est, Jolanda
 Imperatrice & quatuor filiabus præmis-
 sis, recto itinere Constantinopolim pe-
 tituris. Sed postquam multum tempo-
 ris ad Dyrachii mœnia frustra consum-
 sisset, obsidionem solvere coactus est,
 tumque in illam regionem penetrans,
 ubi continuis montium jugis & viarum
 angustiis coercebatur, cum deficiente
 annona metueret, ne totus periret ex-
 ercitus, cum Theodoro, se persequente,
 prælio decernere statuit. Verum ille,
 Sacræ Sedis Legato Conciliatoris offi-
 cium in se suscipiente, pacem Impera-
 tori obtulit, tutum transitum & com-
 meatus pollicitus, addita conditione, si
 arma poneret. Mox autem, datam fi-
 dem

*Chro. Antis.
 f. 109 Ric. de
 S. Germ.
 an. 1217.
 Georg.
 Acrop. c. 14.*

Sæcul. XIII.
A. C. 1217.

Chro. foss.
nov. eod.

dem fallens, Imperatorem, Legatum, Archiepiscopum Salonensem, Guillelmum Sancerrensem, aliosque Proceres custodiæ tradit, jubetque exercitum in regionem sterilem deduci, ubi inedia misere deletus est. Quin etiam Theodorus Imperatorem & Columnium Legatum necasset, nisi amici, quos ad consilium adhibuit, cogitare eum monuissent, ex immani crudelitate bellum ipsi æternum, a Papa & Imperatoribus Constantinopolitanis de gente Latinorum sustinendum, nasciturum esse. Itaque satis ei fuit captivos in carcere custodire.

Honorius Papa, accepto tristi nuncio, Andream Capellanum suum ad Theodorum Comnenum misit, cum Epistola, in qua minatur, se in eum immissurum esse Cruce signatorum exercitum, qui proditorem terra marique oppugnaret, nisi S. Sedis Legatum libertati restitueret. Andreæ quoque Regi Hungariæ scripsit Papa; quam funesta accideret sacro bello Theodori perfidia, atque Imperatoris & Legati captivitas.

I. ep. 543.
Rain. n. 13.
ep. 544.

Ex hoc enim, ait, Græcorum Scismaticorum insania insolescet, consternentur animi Latinorum in Romanæ existentium, ubi cognoscent, quam grave discrimen sibi immineat. Christiani, in partibus transmarinis positi, qui a Cur-

a Constantinopolitano Imperio virorum
 & rerum auxilium expectabant, obstu-
 pescent, & feritas paganorum crescet.
 Totum populum Christianum tangit di-
 sti casus tristitia, quæ cum communis
 sit aliis, nobis tamen ac tibi magis
 propria esse dignoscitur, cum nec Apo-
 stolica Sedis Legatus, nec Imperator,
 qui tibi vinculo tam propinquo est con-
 junctus, sine nostra tuaque injuria &
 opprobrio detineri non valeant. Hor-
 tamur igitur Serenitatem tuam, roga-
 mus, & obsecramus in Domino, ut o-
 mni mora abjecta Legatos magnæ au-
 thoritatis ad Theodorum transmittas,
 qui utriusque libertatem postulent, ei-
 que denuncient, quod, si preces tuas
 spreverit, te validi & instructissimi
 exercitus vim contra contumacem ad-
 bibiturum esse. Hæc Epistola, vigesima
 octava Julii, Ferentini, quo Papa die de-
 cima nona advenerat, data est.

§. IX.

Rex Hungariæ in Palæstina.

Rex Hungariæ exercitum eo consilio
 comparaverat, ut his viribus in bel-
 lo sacro uteretur, nec præter ipsum illo
 anno Regum aliquis in Palæstinam iter
 suscepit. Papa nihil relinquebat inten-
 tatum, quo cunctos ad exequendum de-
 creta Concilii Lateranensis permove-
 ret,